

§ 6.

Nærmere Forskrifter om Udførelsen af Ligbrænding gives af Justitsministeren i et Regulativ, der tillige kan fastsætte Straf af Bøder for Overtrædelser af samme.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1931.

Samtidig ophæves Lov Nr. 58 af 1. April 1892, jfr. Lov Nr. 51 af 5. Marts 1910 og Lov Nr. 78 af 12. Marts 1923. De før den 1. Juli 1923 i de sønderjydske Landsdele gyldig afgivne Erklæringer om Ligbrænding bevarer deres Gyldighed, selv om de ikke opfylder Betingelserne efter denne Lov.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Fra „Dansk Ligbrændingsforening“ har Justitsministeriet modtaget Henvendelse om, at Lov om Ligbrænding af 1. April 1892, jfr. Lov Nr. 51 af 5. Marts 1910 og Lov Nr. 78 af 12. Marts 1923 maa blive underkastet en Revision. De af Foreningen foreslaaede Ændringer i de gældende Regler har i første Række til Formaal at indføre en udvidet Adgang til at træffe Bestemmelse om, at Ligbrænding skal finde Sted, idet Foreningen foreslaar dels, at Kravet om, at afdødes Erklæring om Ligbrænding skal være afgivet i en bestemt Form, opgives, og dels, at der aabnes afdødes nærmeste efterladte Adgang til at træffe Bestemmelse om Ligbrænding i Tilfælde, hvor afdøde ikke har udtalt Ønske om, at hans Lig ikke skal brændes.

Da Justitsministeriet maa være af den Opfattelse, at det er formaalstjenligt og stemmende med Befolkningens Ønsker, at Adgangen til at opnaa Ligbrænding lettes, saaledes at man fortsætter den af Lovgivningen paa dette Omraade fulgte Udvikling og i det hele bringer Lovgivningen i nøjere Overensstemmelse med den i de øvrige nordiske Lande gældende, har man udarbejdet foranstaaende Forslag til Lov om Ligbrænding.

Over Lovforslaget har man indhentet Erklæringer fra Kirkeministeriet, Sundhedsstyrelsen, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politidirektøren i København og Københavns Begravelsesvæsen, der alle har tiltraadt Forslaget.

Idet bemærkes, at Bestemmelserne i §§ 1, 5 og 6 er overensstemmende med

de tilsvarende Bestemmelser i den gældende Lov om Ligbrænding, skal man iøvrigt med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Forslaget udtale følgende:

Til § 2.

Paragraffens Punkt 1 fastholder den gældende Lovs Regler, hvorefter Bestemmelse om Ligbrænding fra afdødes Side, naar der skal opnaas Sikkerhed for, at Bestemmelsen ikke kan tilsidesættes af de efterladte, maa oprettes i Testamentsform. I 2det Stykke, sidste Punktum foreslaas, at Bestemmelse om Ligbrænding i Sygdomstilfælde kan træffes mundtlig under samme Betingelser som i § 25 i Arveforordningen af 21. Maj 1845. Medens der om mundtlige Testamenter gælder den Regel, at de anses for tilbagekaldte, saafremt den paagældende ikke inden 4 Uger, efter at han har overstaaet Sygdommen, gentager Testamentet i de for skriftlige Testamenter foreskrevne Former, har man ikke ment det paakrævet at indføre en lignende Regel her.

I Punkt 1, sidste Stk., udvides den gældende Lovs Regel om, at Ligbrænding kan finde Sted paa Grundlag af en af den afdøde underskrevne formløs Erklæring, naar dennes Rigtighed ikke bestrides af de efterladte, til ogsaa at omfatte et af afdøde mundtlig udtalt bestemt Ønske. Da Gyldigheden af en saadan mundtlig Erklæring om Ligbrænding som nævnt vil være betinget af, at der ikke fremsættes Indsigelse af de efterladte, vil der ikke efter Justitsministeriets Formening være Betænkelighed